

יִשְׂרָאֵל לְמִימְרָא לְמָה אִם (חִישָׁב לְ) הַנִּיחָם
דְּבִנְחָת חַיִּימוּרִין לְמַחַר נִפְסָל הַבָּשָׂר
ר' יְהוּדָה לְעֻפְרִיָּה דְאַמְר בְּמִקְוָמו
דְּכַמְקוּמו דְּמִי כִיּוֹן לְלֹא יֵדַע דְּרִשָּׁא
דְּס אִטּוּ כּוּלּוּ דִּס (מְהֵרָה: פ:) בְּאִ"ד

מסורת הש"ס

א) עי' ספרי פסח עה, ט) פסחים פט. עי' דרש' פסחים פ"ה ה"ז, ט) [פסחים קכ"ג], ד) ת"כ וירקא נדבב פ"ח ה"ה, ט) לקמן נ: פסחים סד: עיין ספרי קרח קרח, ראה עה, ט) עי' לקמן סב:, ו) פסחים טט:, ט) פי' ה"ה, ט) סוף פי"י, ו) ו"נע' מו' פסחדרין ד, ד"ה כל, ט) וקרא ד, ל, ט קרח קרח.

הגהות הב"ח

א) גמ' אלא לרבי יוסי הגלילי דמוקי: ב) רש"י ד"ה סבר וכי מאת דמס:

שינויי נוסחאות

א) ימצה מזה ת"ל בר' לפי כו' (כתביו ודפוסו), ויתבות שאין ת"ל ברם נשמרנב מללנב: כקמון: ב) ל"ל שיצא, וכן כרש"י (ש"ס: ט) בנמתי' ואבחי: ד) שטעונינ' (ש"ס: ט) ל"ל לכל (ש"סכ"ט: ט) והספק הקטורה ל"ל אחר נימנ' הדמים: ו) ל"ל ואם בידך על הדיבב כו' והי"ל פס שלמינ' (ש"סכ"ט: ו) ל"ל שנתנן לשון (ש"ס: ט) דמס תורוק (ש"ס: ט) ל"ל ליה (ש"ס: ט) ל"ל בידיו (ש"ס: ט) אמיני בבורות דקרא קאי ל"ל (ש"ס: ט) מיתב ותרוא ל' תוספת נמוקן ברה דכתיב מלכ' (ש"ס: ט) ונכסי' (ש"ס: ט) עקביב ברה דכתיב ל"ל (ש"ס: ט) כ"ל נוסק מיעב' דמאן ליה הפסח פטור של זבח לית ליה דפסח בשפיכה ומאן דאית ליה פסח בשפיכה לית ליה פסח בשפיכה ונאן דכתיב ליה פסח בשפיכה שנתנב בשפיכה יצא, ויש חומה בכו' (ש"ס: ט) כ"ל ויתנינב בוריקה שנתנב בשפיכה יצא, ועוד דרוק לפי' דפי' דהנב דבבייחא דלעיל ס"ל כר"ע (ש"ס: ט) בא) ס"ל דמסוגיא דשטעני' דקאמר סבר לה כרבי עקיבא משמע דס"ל דפסח בשפיכה, והלא מאן דאמר וכו', והסאל ליתא (ש"ס: ט) א"ל כ"ל נ"ל וס' לוקסו וסבר לה כרבי משמע דלגמרי ס"ל כוותיה (ש"ס: ט) וכו': ב) ועוד מאי כו' עי' קושיו ה"ל, ובד"י ה"ז וכו' מאי האו דפריך אי רבי דאמר כו', ויש פלן ב' קושיא, עי' ט"ק פולור הקי' קשית, ובש"מ ממונ' הרי"ם ועוד במאי כ"י כר"ע כיון דתרייתו בוריקה פסח ודכתיב ליה דרשיננב פוטרינ' וזא חת וז: בד) ס"ל יניחא אם לא נאמר (ובתורתו כ"י ורדוקי' ורדוקי' דאית למעוטי חטאת דבאבעט. לכך נקרא דדארי מאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר כניתינן בוריקה שנתנב בשפיכה יצא, ופסח בשפיכה לאו מודם ובדחק מפיק ליה אלא מקודש הם מפיק ליה כדרדוש בספרי ר' יאשיה אומר קודש הם וכו', ס"ל אם לא נאמר דאית למעוטי חטאת דבאבעט. ותרוא דהי' ששעמאל דפסחתי וכו' עי' ובדחק הנכ"ס ואוביא מאן דרדוש מקודש הם דארמינן בספרי ר' יאשיה כו' עי' כל תורה וישיבה רבי יצחק אמר עי' בהריא דקדוש עי' כל הגה"ה וכו' פריך הבא האי מביעי ליה (ש"ס: ט) ונתקן כסוגריים ליתא לדפוי' וסוף עי' ש"י נסתת ס"ק: ב) כהן דפרי' את המעשר ואת הפסח שיטעו הקטר וכו', וכו' וי' נקלטו, ולפנינו מוקן עי' ט"ק וכו'

בספרי, דלמ פסח מנזיל ליהי' קרח ועי' מלפס איתן: ב) שפיכה קאמר דומיא דרבי יצחק כ"ל (ש"ס: ט) ב) בבור דהוי בוריקה כ"ל (ש"ס: ט) ב) התקן כחלני מרונעיס הוא גי' רש"י, וגי' ש"מ קדוש א"ג בבור גמי בשפיכה, וזריקה האמורה בבבור למעוטי שלא ידא בחטאת דבאבעט ודכתיב (פ"ו) דבבור גמי בשפיכה, ואין נראה או הופיורו ורדוקי' בדיל הוא לומר דפסח בשפיכה מודרשא שלא הביאו התלמוד, ונראה דרבי ישמעאל כו' והסאל נמוקן: ב) הבא ור"י האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי הודו מצי למימר כו' כ"ל (ש"ס: ט) וכו' במוס' סוף פסחים:

מנין. שכל הַ הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דם ליסוד אֵם נשאר מן הדם ככלי לאחר שזרק שמי מתנודתיו שזריך לשופכו ליסוד ואע"פ שלא נאמר שפיכת שיריים אלא בחטאת: והנשאר בדם וגו'. בחטאת העוף כתיב והנשאר ימצה הוה ליה למכתב: ומה

תלמוד לומר בדם כו' אלא על הניסיון מן ארבע. היינו חטאת שטעונה ארבע מתנות על ארבע קרנות ובחטאת כתיבי שירים לשפיכה: **לימד על כל הדמים**. שנשאר בהן כלום לאחר שזרק וזיקתן שישפך הנשאר ליסוד: **מנין לניסיון צוריקה**. כל הדמים שכתב בהן וזיקה כגון עולה ושלמים ואשם דכתיב בהו וזרקו וזכרו דכתיב גיה ואת דמם מזרוק (במדנר יח) וכל וזיקה מרחוק משמע שזרק מן הכלי למזבח למרחוק ו: **שפיכה**. עומד אלא היסוד ושופך: **ודם זבחק ישפך**. כל זבחים שנמשע: **צירך צרכה הפסח פטר אם של זבח**. חגיגת ארבעה עשר שצאה עס הפסח כשהחצורה מרובה ושנינו בתוספתא דפסחים ו) על הפסח הוא אומר צרוך אשר קדשנו במזמתי' וזונו לאכול הפסח ועל הזבח הוא אומר אשר קדשנו במזמתי' וזונו לאכול את הזבח ואם צירך על הפסח פטר את הזבח: ו) **על הזבח לא פטר אם הפסח**. וקס"ד ובפסחים גמי הכי מפרש דקסנר רבי ישמעאל וזיקה בכלל שפיכה כדאמר לעיל מנין לניתינן צוריקה הניתינן ו: בשפיכה יאלא הלכך מתן דם שלמים שכתב בה וזיקה בכלל מתן דם פסח שכתב בה שפיכה כדאמינא לקמן וכי צירך על הפסח פטר את הזבח שהזבח בכלל פסח אצל צירך על הזבח לא פטר את הפסח שלא מצינו לניתינן בשפיכה ששערין צוריקה הלכך אין פסח בכלל שלמים: ר' **עקיבא אומר אין זו פטורס אם זו**. דלית ליה לניתינן צוריקה שנתנן בשפיכה יאל דאל דפסח בשפיכה מודם וזכך ישפך נפקא לן לקמן ותרתיה לא דרשת

מיניה ולקמן פריך לרבי ישמעאל היכי דרשת ליה להכי ולהכי ותנא דברייתא קמייחא סבר לה כרבי עקיבא כהא דאין וזיקה בכלל שפיכה אצל פסח בשפיכה לא סצירא ליה כוותיה דהא לא מייתר ליה קרא דמיציעא ליה לכל הניתינן במזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר והכי אמרינן בשפיעתין: **סבר לה כרבי יוסי הגלילי**. דלמר פסח צוריקה ונפקא ליה ו) מואת דמס ה) דלא כתיב דמו דליקן אצבור לתלודי: ור' **ישמעאל האי קרא**. דודם זבחק ישפך: **מפיק ליה להכי ולהכי**. בתמיה דריש ליה לניתינן צוריקה שנתנב בשפיכה דעל כרחק כר"ע לא אחיא דאם כן אחאי אין פסח פוטנר את הזבח הואיל ושלמים בכלל פסח ואי גמי סצירא ליה לר' עקיבא פסח צוריקה כר' יוסי הגלילי כל שכן דשעיהס פוטרינ' זה את זה, וקדריש להו ו) מו לפסח דבשפיכה: פרי סנאי אלינא דר' **ישמעאל**. דמאן דיליף ליה לפסח בשפיכה לית ליה פסח פטנר את הזבח ולא פליג רבי **ישמעאל אדר'** עקיבא כהאי כיון ו) דפסח בשפיכה מהאי קרא יליף מו לית לן למילף מיניה ניתנין צוריקה כשרים בשפיכה ומאן דאית ליה פלוגתא לית ליה פסח בשפיכה אלא צוריקה כשלמים ומיזה פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטנר לפסח אצל פסח פוטנר את הזבח ובפסחים ירושלמי ו) האי טעמא אמר בה: **כשלמא רבי ישמעאל**. דמפיק מתן פסח מדם זבחק ישפך והאי לשון רבים דמס ומלנס כוליה בצבור מוקי לה ובשור ו) וכשז ועו הוא דנקט לשון רבים והאי ב) גמי דקאי לשון רבים דבשרס יהיה לך דסמיק ליה אצבור שור ובכור כשז ובכור עו: **אלא לרבי יוסי הגלילי**. דאית ליה צבור ו) לשון יחד וקרא דנקט לשון רבים משום ופסח נקט לה ומעשר ופסח שפיטא לן שאינה מתנה לכהן אלא בעלים אכלי ליה: **מאי ובשרס**. דקרא"ל חממה לאהרן: **ומשני אחד סם ואחד צעל מוס**. כלומר לעולם לשון רבים דנקט קרא קמא לאו אמייני ו) דבכורות קאי דכוון כלשון חד צבור מפיק להו ודמס וחלנס לרבות מעשר ופסח ולשון רבים דבשרס אצבור קאי ולא אשלשת מיני צבור דקרא דמימא דחלנס ודמס גמי עלייהו קאי

בית שמאי פרק רביעי זבחים

לו.

כן ולמטה מנה לן אס לא מודם זבחק ישפך אלמלא דצית הלל גמי דרשי ליה ומיזה יש לחדות ונראה לי (תוספת) ו) דשאר זבחים ידע ו) מדלג שנה בהן לעכב אצל חטאת לא נכשיר מטעמא דלא שנה אלא פשיטא ליה דגמר חטאת חיצון מחטאת פנימי לעכב אי לא אשכחן צעלמא דמצינן למיגמר מיניה דמתנה אחת כיפר א"כ על כרחיך לב"ש צעי הכא מנין דנגמר מחטאת דצעי שמי מתנות אע"ג דחטאת חמירה גילוי מילתא היא ללמוד סמוס מן המפורש דאי לצית הלל מלא צעי מנין הא לא שנה לעכב ומהאי טעמא לא מצי למיצעי יהא כשרה ו) דציענז צולא כלוס דכפרה צנדי לא אשכחן ו) צרוך ע"כ:

מתן דם ליסוד ת"ל ודם זבחק ישפך. אע"ג דלא כתיב יסוד מצינו שרית שנשפכין ליסוד דכתיב בחטאת ו) ואת דמה ישפך אל יסוד המזבח: תרי תנאי ואליבא דרבי ישמעאל. דמאן דיליף ליה לפסח בשפיכה לית ליה פסח פוטנר את הזבח ולא פליג ר' ישמעאל אדרבי עקיבא ו) דכיון דפסח בשפיכה מהאי קרא מו לית לן למילף מיניה ניתנין צוריקה כשרין בשפיכה ומאן דאית ליה פלוגתא לית ליה פסח בשפיכה אלא צוריקה כשלמים ומיזה פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטנר לפסח אצל פסח פוטנר וזח ובפסחים ירושלמי ו) האי טעמא אמר בה כן פי' בקוגת' ו) ויש מימיה מסוגיא דסוף ע"פ (פסחים קכ"ג) גבי צירך צרכה הפסח פטר את של זבח דקאמר עלה כשמימני לומר לצנדי ר' ישמעאל וזיקה בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל וזיקה ולדברי ר' עקיבא לא שפיכה בכלל וזיקה ולא וזיקה בכלל שפיכה אלמא ר' ישמעאל אית ליה תרמי דפסח בשפיכה וזריקה ב) בכלל שפיכה ועוד קשה לפירוש בכלל שפיכה מסוגיא בא) לשמעתינ דקאמר לעיל סנר לה כר' עקיבא ולא סנר לה כוותיה לגמרי דרבי עקיבא סצירא ליה דפסח בשפיכה ותנא דברייתא סנר צוריקה ב) ועוד ב) מאי האי דפריק סנר כר"ע דלמר פסח בשפיכה הלל מאן דלמר פסח בשפיכה היינו מדם זבחק ישפך דתניא ר' ישמעאל אומר כו' אס כן לא אייתר קרא למתנה אחת כיפר ע"כ ועוד קשה דלמר בפסחים פרק האשא (דף פח:) גבי חמשה שפיעה שנתעברו עורות פסחיהם והא שלמים צוריקה ופסח בשפיכה ומשני מאי נפקא מינה והמניא מנין לניתינן צוריקה שנתנן בשפיכה שיאל אלמא אית ליה תרמי דפסח בשפיכה וניתינן צוריקה שנתנן בשפיכה שיאל ועוד מדקתיב צברייתא מנין לניתינן צוריקה כו' מכלל דאיכא שפיכה ואי פסח צוריקה אס כן כולוה צוריקה נייהו ב) ויעוד קשה הא אמרי' בספרי ו) ר' יאשיה אומר קודש הם לנוה נאמר להציא את המעשר ואת הפסח שיטענו שפיכה אחת שלא שמענו להם בכל המורה כולה) ורבי יחאק אומר אין צריך ששרי כצר נאמר ודם זבחק ישפך להציא את המעשר ואת הפסח שיטענו שפיכה ומה תלמוד לומר קודש הם להציא את המעשר ב) שיטענו הקטר ונחשם שלא למיזי ככל המורה כולה משמע דרבי יאשיה שפיכה ב) דרבי יחאק קאמר ואע"ג דדריש ליה מקרא דכתיב גבי צבור ב) צוריקה דלמא מדלתו מריצויא ולא כתציניהו כהדיא קדריש וכי פריך ב) והתם אלא חנן למה נאמר ומה שאר קדשים שלא הושוו במתן דמים היינו) דלמא למעוטי חטאת בדאצנב ונראה דרבי ישמעאל (דפסחים) קסצר דפסח בשפיכה מקרא אחרינא ולא מדם זבחק וכי פריך הכא ב) האי מביעי ליה לדתתינא רבי ישמעאל אומר מתוך הזה מצי למימר דקסצר פסח בשפיכה מקרא אחרינא ולא מדם זבחק אין וזכר חנן אלא משום דלאכשרי צרייתא דרבי יוסי הגלילי נקטה ורצינו שמואל כשס רצינו שלמה פי' צעינן אחר האי דערצי פסחים (דף קכ"ג) כשחמימני לומר לדברי רבי ישמעאל וזיקה בכלל שפיכה כלומר מתוך דברי רבי ישמעאל

אלא אצבור דחד מינא גמי שיך למימר ובשרס אחס ובעל מוס: **לימד**
מתן מועט שדמיס וסין דלא מפרש קרא אחס חיה יעשה ש"מ מתן מועט יעשה דפסחת מועט תפסח. והסתא ניחא אצבתיא דלעיל אית חיה כר"ע דלאו וזיקה בכלל שפיכה ומיזה פסח בשפיכה מקודש סם. ומיזה כי קא משני כ"י הגלילי, ה"מ לממר כהמו דרשא דספרי ומפיק פסח בשפיכה מקרא דקודש סם. והכי פריך ור"י האי קרא מוקי לה לסי כו' פי' לפסח בשפיכה דמוקי להאי ודם זבחק ישפך לצבור ומעשר ופסח, (דלעיל) ומוקי לודם זבחק ישפך לניסיונ' בוריקה שנתנב בשפיכה יאל. ומשני מאי תנאי אלינא דר' ישמעאל, דתנא בתרא דיליף פסח בשפיכה מודם זבחק לית ליה וזיקה בכלל שפיכה ולי לתי גמי פסח פטנר הוכח, ור"י לא פליג כלל [על ר"ש, והאי תנא דלעיל דאית ליה הפסח פטנר (את של זבח) אית ליה דפסח בשפיכה מקודש סם, וזריקה בכלל שפיכה מודם זבחק, הילכך על פסח פטנר (את הוכח). כן נראה לרבי"א. והוכח הוא לומר דפסח בשפיכה מקודש אחר ומדרשא אצבתיא סבר בבוריקה, גליון, וגר' לפרש דדאי דמאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר צעומס בוריקה שנתנב בשפיכה יאל, ופסח (משפיעה) [בשפיעה] לאו מודם זבחק מפיק ליה אלא מקודש הם מפקי ליה בספרי אך צבור שור, הנין למעשר ופסח שיטענו שפיכה מ"ל קודש הם דלימיר להכי וזית לן לזאומי בשפיכה לפי שהאי

מתן מועט שדמיס וסין דלא מפרש קרא אחס חיה יעשה ש"מ מתן מועט יעשה דפסחת מועט תפסח. והסתא ניחא אצבתיא דלעיל אית חיה כר"ע דלאו וזיקה בכלל שפיכה ומיזה פסח בשפיכה מקודש סם. ומיזה כי קא משני כ"י הגלילי, ה"מ לממר כהמו דרשא דספרי ומפיק פסח בשפיכה מקרא דקודש סם. והכי פריך ור"י האי קרא מוקי לה לסי כו' פי' לפסח בשפיכה דמוקי להאי ודם זבחק ישפך לצבור ומעשר ופסח, (דלעיל) ומוקי לודם זבחק ישפך לניסיונ' בוריקה שנתנב בשפיכה יאל. ומשני מאי תנאי אלינא דר' ישמעאל, דתנא בתרא דיליף פסח בשפיכה מודם זבחק לית ליה וזיקה בכלל שפיכה ולי לתי גמי פסח פטנר הוכח, ור"י לא פליג כלל [על ר"ש, והאי תנא דלעיל דאית ליה הפסח פטנר (את של זבח) אית ליה דפסח בשפיכה מקודש סם, וזריקה בכלל שפיכה מודם זבחק, הילכך על פסח פטנר (את הוכח). כן נראה לרבי"א. והוכח הוא לומר דפסח בשפיכה מקודש אחר ומדרשא אצבתיא סבר בבוריקה, גליון, וגר' לפרש דדאי דמאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר צעומס בוריקה שנתנב בשפיכה יאל, ופסח (משפיעה) [בשפיעה] לאו מודם זבחק מפיק ליה אלא מקודש הם מפקי ליה בספרי אך צבור שור, הנין למעשר ופסח שיטענו שפיכה מ"ל קודש הם דלימיר להכי וזית לן לזאומי בשפיכה לפי שהאי

עין משפט ונר מצוה

ה א מיי פ"ב מה' פסח"מ הלכה ב:

ב מיי פ"ח מהלכות מתן ונמלה הלכה ו:|

ו ג מיי פ"ה מה' מעה"ק הלכה ח:

ז ד מיי שס הלכה יח:

תורה אור השלם

- והזה מודם החטאת על קיר המזבח, והנשאר בדם יוצאה אל יסוד המזבח חטאת הוא: וירקא ה, ט
- אך בבור שור או בבור בשב או בבור עז לא תפדה קדש הם את דָּמוֹם וזרק על המזבח ואת חֲלָבֶהּ תִּקְטִיר אֶשֶׁה לַיהוָה לריח ניחוח: במדבר יח, יז
- וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ בָּהֶן: והנחפה ובשוק תִּקְמִין לָךְ: במדבר יח, יח

מוסף רש"י

מנין לניתינן בוריקה וכו'. פסח בשפיכה בנתן מן המזרק לקרי המזבח כנגד היסוד, דנפקא לן מתן דם דפסח מודם זבחק ישפך, ובשלמא כתיבא וזיקה שזרק למרחוק מן המזרק למזבח, ואין מתן אצנב אלא בחטאת דכתיב בה כלאצע, אבל ככל שאר קרבנות חזקין כתיב, וזרק כנגד הקק עד שהיה ניתן לקרי מערבי וקרי דרומי (פסחים פס. ט): או: שציר דם צוריקה מרחוק דלא איכפת ליה אף טעלס שיריים על היסוד או לא, שציר דם הפסח בשפיכה בנתח כדו שיטנ' על היסוד: לא שפיכה בכלל וזריקה. כלומר שאם עתון פסח צוריקה ושלמים בשפיכה לא עש' כלום, וכיון דאין דומין זה לזה בנתון דמים אין צרכה האחד פוטרת האחר: ברבית הפסח. על אכילת פסחים: של זבח. מניגית י"ד ומצרכן על אכילת שלמים (שם קכ"א). א"ע דנריס וגדושת שהקריב ערב הפסח וזאולן גלילי הפסח (רשב"ם שם) דלמו לא נאמר אלא דמס. אלמא אחרוני גמי מושטעמי: לימוד על בבור מעשר ופסח. שלא מצינו להס מתן דמים מורה אלא כהן, ומכא מרוק אל כתיב ששם (שם טד):

שיטה מקובצת

מתן דם ליסוד. עיין מוס' לקמן דף לו ע"ב ד"ה מן יסוד למזבח של עולין: שנתנן בשפיכה שיצא ת"ל בוי ישפך. פי' [מוס'] משהדרינן דף ד ע"א ד"ה [כל: ורבי ישמעאל האי קרא בוי פי' הקטנערס ר"י דריש מיניה לניתינן צוריקה שנתנין בשפיכה כשחיתא צברייתא דלעיל דע"כ כר"י אחיא דל"כיתא לתנא דתמידי דע"כ כר"ע כו' ולא הריעא משום דלא אחיא כר"ע ניהא דלמא כר"ע לא אחיא לא כמר ולא כמר אלא מנא אחרניה הוא לכך נראה דהכי פריך כיון דדריש פסח בשפיכה מדם זבחק ישפך ושמעתינן לר"י דלמר צירך על של פסח פטנר על זבח וא"כ סבר דיתנינן צוריקה שנתנן בשפיכה יאל דלא לא יאל סיהא פטנר לא הוכח והלא פסח בשפיכה וזכר בוריקה אלא והאי ס"ל דלא א"כ סיהא מפיק מחיובי מדם זבחק: ת"ל חתן. ודם זבחק ישפך א"ע"כ דלא בתריב בוי, ח"י ח"ל גליון כפי' סין, והע"פ דלא כתיב הכא יסוד וכו' אין אכזהו [דמייני קרא] כצורים, מלון שפיכה כצורים ליסוד דמתיב במחלת וקרא' ט) ואת דמה ישפך אל יסוד המזבח, ומניח יס' למא דלעיל דהכא ליסוד ומייירי ימני כצורים כגלון שפיכה מלעיל סם (ב"ש: ט) ד"ל תרי תנאי בוי ועוד קשה לפי' הקטנערס בוי דרבי עקיבא ס"ל דפסח בשפיכה ותנא דברייתא סבר בבוריקה, גליון, וגר' לפרש דדאי דמאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר צעומס בוריקה שנתנב בשפיכה יאל, ופסח (משפיעה) [בשפיעה] לאו מודם זבחק מפיק ליה אלא מקודש הם מפקי ליה בספרי אך צבור שור, הנין למעשר ופסח שיטענו שפיכה מ"ל קודש הם דלימיר להכי וזית לן לזאומי בשפיכה לפי שהאי